

δροι τῶν σωματείων καὶ μετὰ ταῦτα καθηγῆται.

Οἱ συμπόται ὑπερέβαιον τοὺς τριακοσίους. Πάντων δὲ διεκρίνοντο οἱ τῶν σωματείων σπουδασταί, μὲ τὰ πολύχροα πιλίδια, τὰς ταινίας καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν ὑποδήματα. Ἐκαστος συμπότης εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὸ φυλλάδιον τῶν ψαλῆσομένων ἁσμάτων καὶ τὴν ἀπαραίτητον τοῦ ζύθου λάγηνον.

Ἡ μουσικὴ προανέκρουσεν ἐμβατήριον, μετὰ δὲ τοῦτο ὁ πρόεδρος ἐσήμανε τὴν ἔναρξιν τῆς τελετῆς, κρούσας ἰσχυρῶς τὸ ξίφος του ἐπὶ τῆς τραπέζης. Οἱ πρόεδροι πάντων τῶν σωματείων ἐμυμήθησαν αὐτόν. Τότε ὁ πρόεδρος ὑπέδειξε τὴν σελίδα τοῦ φυλλαδίου, ἐν ἣ τὸ ψαλῆσόμενον ἄσμα, μετὰ τὰς ζωῶς δὲ καὶ ἁρμονίας, ἅτινα πλειότερον παντὸς ἄλλου διεγείρουσιν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸν θαυμασμόν, ἔψαλαν πάντες ἐν χορῶ. Τὰ προεδρικά ξίφη, κρούμενα ἐπὶ τῶν τραπέζων, ἐδήλουν τὸ πέρας ἐκάστης στροφῆς.

Τὰ πλεῖστα τῶν τοιούτων ἁσμάτων, ὧν ἡ συλλογὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐράνου φοιτητικῶν γενεῶν αἰώνων πανεπιστημιακοῦ βίου, ἔχουσι τὴν χάριν καὶ τὴν δόξον τῶν δημοτικῶν. Ἄγρια ἄνθη, δριμύ ἀποπνέοντα ἄρωμα, παρέχουσιν εἰκόνα πιστὴν τῶν γενναίων αἰσθημάτων τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, ἀλλὰ τῆς νεολαίας τῶν παρελθούτων χρόνων. Παρατιθέμεθα ἐνταῦθα μετὰ φρασίν ἐνός τούτων, ἁσματος ἀρχαιοτάτου, ἀν καί, ἐκλιπούσης ἐν τῇ μεταφράσει τῆς ἐκφραστικῆς βραχυλογίας καὶ τῆς δυνάμεως τῶν λέξεων τοῦ πρωτοτύπου, ἀμυδρὰν μόνον τοῦτου ἰδέαν θὰ παράσχωμεν τῷ ἀναγνώστῃ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω τὸ Μόναχον, ζήτω! Οἱ Φιλισταῖοι, φίλοι μας, τὸν σπουδαστὴν ὡς βλέπουσι, ἔλευθερία τί ἐστὶ ἀμείως ἔννοσον. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής, ἔλευθερος ὁ σπουδαστής!»

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ πατρίς, ζήτω! Ἔστε πιστοὶ τοῖς ἱεροῖς ἐθίμοις τῶν πατέρων, ὅπ' ὄφιν πάντοτ' ἔχοντες καὶ τὰς μελλούσας γενεάς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ ἡγεμών, ζήτω! Τὰ παλαιὰ μας δίκαια θὰ προστατεύσῃ εἶπε, κ' ἡμεῖς ἀγάπην πρὸς αὐτὸν ἄς τρέφωμεν θερμῇ. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ ἔρωσ, ζήτω! Ὁ μὴ τιμῶν τῆς γυναικὸς τὸ γυναικεῖον πνεῦμα, καὶ πᾶν γενναῖον αἰσθημα νὰ ἐκτιμῆσῃ ἀγνοεῖ. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ βίωμα τοῦ ἀνδρός, ζήτω! Τὸν ἀνίκανον νὰ ψάλλῃ, νὰ ἐρᾷ καὶ νὰ πίνῃ, μὲ πλήρες οἴκτου βλέμμα προσβλέπει ὁ σπουδαστής. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ζήτω! Ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς ὅμως μὴ λέγων ταύτην, εἶναι τῆς γῆς βάρος βαρὺ καὶ κάθαυμα οἰκτρόν. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω πᾶσα γενναία πράξις, ζήτω! Ὅστις δειλῶς τὰ ἔργα του σταθμίζει ἐκ τῶν προτέρων, ὅπου ἰσχύς, τὴν κεφαλὴν θὰ κλίνῃ εὐπειθῆς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ σπουδαστής, ζήτω! Ἔως οὗ ἡ συντέλεια ἐπέβη τῶν αἰώνων, ἔσο

πιστός, ὃ σπουδαστά, καὶ ἐνθουμὸς κ' ἡμᾶς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.»

Ὅτε ἐψάλλετο ἡ ὠραία αὕτη στροφή, ἐπῆλθέ τις διατάραξις τῆς ἁρμονίας. Πολλοὶ τῶν φοιτητῶν δὲν ἔψαλλον κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκδοσιν, προτιμῶντες ταύτης παραλλαγὴν ἄλλην, συμφωνότεραν πρὸς τὰ πράγματα, τήνδε.

«Ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς καὶ λέγων ἐλεύθερος, κοίματ' εἰς ἀστυνομικὴν ἀφεύκτως φυλακὴν!»

Ἄς μὴ παραλίπωμεν νὰναφέρωμεν ὅτι ἐψάλλῃ καὶ τὸ ἀπαραίτητον κόσμημα τοιούτων τελετῶν τὸ «*Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus*» (Εὐφρανθῶμεν τοιγαροῦν, νέοι ἐστ' ἂν ὦμεν), καὶ τὸ θρηνοῦν τὴν κατάπτωσιν, εἰς ἣν οἱ παλαιοὶ εὐθυμοὶ σπουδασταὶ περιῆλθον.

«Σύνοφρος ὡς ὑπάλληλος ὁ εἰς ἐκθέσεις γράφει, ἄλλος συντάσσει ἀγωγάς, ἄλλος διδάσκει στένων, ἄλλος ἀμαρτωλὰς ψυχὰς φέρει εἰς θεογονσίαν, καὶ ἄλλος τὴν σαθρὰν αὐτῶν μαλαίνει κατοικίαν.

»O jerum, jerum, jerum,
o quae mutatio rerum!»

Τὸ ἄσμα ἐπηκολούθει πρόποσις, εὐτυχῶς σύντομος πάντοτε. Αἱ τῶν διαπρεπῶν καθηγητῶν *Bursian* καὶ *Prinz* ἐπέσυραν τὰς γενικὰς ἐπευφημίας.

Ἡ τελετὴ ἔληξεν, ὑποφωσκούσης τῆς πρωίας. Πολλοὶ πίθοι ζύθου ἐκενώθησαν, καὶ πολλοὶ τῶν συμποτῶν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των *λαβόρτες ἕνα πίθηκον ἢ πενθοῦντες ὡς γάτοι.*¹

ΒΕΛΥΡΑΕ.

ΠΙΘΗΚΟΙ ΒΑΛΑΝΤΙΟΤΟΜΟΙ

Τόμους ὅλους ἠδύνατό τις νὰ πληρώσῃ ἐὰν ἤθελε νὰ περιγράψῃ διάφορα εὐφυᾶ κατορθώματα ζῶων ἐξησκημένων. Ἐν γένει ἡ ἀσκῆσις τῶν ζῶων συνίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κινήσεων καὶ γυμνασμάτων πρὸς τέρψιν μὲν τῶν θεατῶν, ὠφέλειαν δὲ καὶ κέρδος τῶν κυριῶν των. Ἄλλ' Ἄραψ τις ἐπενόησέ τι εὐφρέστερον, ἐδίδαξε τὸν πίθηκά του τὸ βαλαντιοτομεῖν, αθ' ἃ διηγέται ἡ γαλλιστὶ ἐκδιδομένη ἐφημερίς *Φάρος τῆς Ἀλεξάνδρειας*.

«Φωτογράφος τις τῆς πόλεως ἡμῶν (Ἀλεξάνδρειας) διατρίβων ἐν Μανσούρα, ἔπινεν ἡδυπαθῶς τὸν καφέ καὶ τὸν καπνὸν τοῦ παρὰ τὴν θύραν καφεπωλείου τινός. Ἄραψ δὲ τις ἔχων πίθηκον πεπαιδευμένον προσῆλθεν ἵνα διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν γνάσων τοῦ πιθήκου τοῦ συλλέξῃ ὀλίγα τινὰ κεραμίδια.

Μετὰ διάφορα παιχνίδια ὁ πίθηκος ἦλθε πρὸς τὸν φωτογράφον, ὅστις μετὰ χαρᾶς τὸν ἐθώπευσε, τὸ δὲ ζῶον ὡς καλῶς ἀνατετραμμένον ἀνταπέδωκε τὰς θωπείας, ψαῦον ἑλαφρῶς τὴν θωπεύουσιν αὐτὸ χεῖρα, μεθ' ὃ ἀπεμακρύνθη μετὰ τοῦ ὀδηγοῦ του.

Ἄλλὰ μετ' οὐ πολὺ ὁ φωτογράφος παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν τριῶν δακτυλίων οὓς εἶχεν, ἔλειπον οἱ δύο.

1. Einen Affen bekommen=μεθῆεν. Katzenjammer=ἑλωλοκρασία.

Ἐνθυμηθεὶς δὲ ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔπαιξε μετὰ τοῦ πιθήκου καὶ ὑποπτεύσας ὅτι ἐκεῖνος ἦτο ὁ κλέπτης, προσῆλθεν εἰς τὸν μουδέρην (τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας) ὅστις προσκαλεσάμενος τὸν πίθηκον καὶ τὸν κύριόν του ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα. Ἰδὼν δὲ ὅτι ὁ φωτογράφος εἶχεν ἓνα ἔτι δακτύλιον, εἶπεν αὐτῷ νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν πίθηκον, ὅστις ἐπαναλαβὼν τὰς θωπείας, ἀφῆρσεν ἀπὸ τοῦ δακτύλου τὸ δακτύλιον μετὰ πλείεστας ὄσας δεξιότητος. Τοῦτο δ' ἐπρόκειτο νὰ ποδειχθῆ. Ἀνακαλυφθέντος τοῦ κλέπτου, ἔλαβεν ὁ φωτογράφος τὰ κοσμηματά του, ὁμῶς ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ θωπεύσῃ πίθηκον εἴτε καλῶς ἀνετετραμμένον εἴτε κακῶς.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 12 Ἰουνίου 1879.

N*

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΔΟΥΒΑΛ

Πρὸ εἰκοσαετίας ὁ ἐν Παρισίοις κρεωπώλης Duval (γεννηθεὶς τῷ 1811 ἀποβιώσας τῷ 1870) ἱδρυσεν τὰ καλούμενα bouillons Duval ἢ bouillons économiques, οἰκονομικὰ ἐστιατόρια, ἅτινα κατέστησαν τὸ ὄνομά του λίαν δημοτικὸν ἐν Παρισίοις, ἕνεκα τῆς καθαριότητος καὶ τῆς εὐθηνίας προσελευσάντα πολλοὺς τῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῆς τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν ᾧ δὲ ἐν ἀρχῇ παρετίθετο ζῶμας μόνον καὶ βραστόν βόειον κρέας, βραδύτερον, ἕνεκα τῆς μεγάλης συρροῆς καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν πελατῶν ἐπολλαπλασιάσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν φαγητῶν.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Duval συνέστησεν ἐν μόνον ἐστιατόριον, κατ' ἔτος δὲ συνίστα νέον, καὶ βραδύτερον, ὅτε αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἔλαβον μεγάλην ἐπίδοσιν, συνέστησεν ἐταιρίαν διὰ μετοχῶν, ἥτις ἠῤῥξῃσεν ἐπὶ πολὺ τὸν ὑπάρχοντα ἀριθμὸν τῶν ἐστιατορίων.

Ἰνα δὲ γευματίσῃ τις καλῶς ἐν τοῖς ἐστιατορίοις τούτοις πρέπει νὰ πληρώσῃ 1,50—2 φράγκων. Τὸ χειρόμακτρον πληρῶνεται 5 λεπτά, ὁ ζῶμας 15, τὸ βραστόν κρέας 30, τὰ χορταρικά 20, τὸ πιφτέκι καὶ κοτολλέται 35, τὸ ψητὸν καὶ οἱ ἰχθύς 50, τὰ ὀπωρικά 15, ἡ ἡμίσεια φιάλη οἴνου 40 λεπτά κτλ.

Ἄριστα δὲ εἶνε διωργανωμένη ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐστιατορίων τούτων. Ὁ εἰσερχόμενος λαμβάνει παρ' ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν εἴσοδον ἱσταμένου, ἔντυπον κατάλογον φαγητῶν μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν, καθῆται ἐπὶ καθαρᾶς μαρμαρινῆς τραπέζης καὶ παραγγέλλει εἰς κομψὴν θεραπαινίδα σπεύσασαν νὰ λάβῃ τὰς διαταγὰς του, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ φάγῃ. Ἡ θεραπαινὶς σημεῖοι διὰ μολυβδοκονδύλου ἐπὶ τοῦ καταλόγου, τὰ δοθέντα φαγητά, ὁ δὲ ξένος δεικνύει τὸν κατάλογον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, καὶ ἀφοῦ πληρώσῃ, τὸν παραδίδει εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσόδου ὑπαλλήλον, παρ' οὗ καὶ παρέλαβεν αὐτόν. Διὰ τοῦ τρόπου

δὲ τούτου ἡ ἐξέλεξις τῶν ἡμερησίων εἰσπράξεων καθίσταται λίαν εὐχερής.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγνωσθείσης κατὰ τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς 16 παρελθόντος μαρτίου τῶν Ἐστιατορίων Δουβάλ, ἐξάγονται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1878 αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἦσαν πολὺ πλείονες ἕνεκα τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Κατὰ τὸ ἔτος 1878 παρετέθησαν 5,316,713 γεύματα εἰσπραχθέντων 13,614,584, φράγκων, ἐξ ὧν 2,035,621 ἦτο κέρδος. — *K

Ἀνέκδοτον τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τοῦ Γυζῶ ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον νόστιμον ἐπιπέσοδιον τῆς πρώτης εἰς Γαλλίαν ἐπισκέψεως τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας τῷ 1843 βασιλεύοντος Λουδοβίκου τοῦ Φιλίππου. Ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς περιεπάτει ἐν τῷ κήπῳ μετὰ τῆς βασιλίσσης, δρέψας ὠραῖον ροδάκινον ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Βικτωρίᾳ ἥτις ἐπεθύμησε νὰ τὸ φάγῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ καθαρίσωσι; δὲν ὑπῆρχε πρόχειρον μαχαίριον. Ὁ βασιλεὺς τότε ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του εὐτελεὲς μαχαίριδιον εἶπε μειδιῶν

« Ὁ Ζήσας ὡς ἐγὼ μὲ μόνον δύο φράγκα τὴν ἡμέραν, πάντοτε ἔχει ἐπάνω του μαχαίριδιον. »

Καὶ πάντες οἱ περιεστώτες ἐμειδίασαν διότι ὁ βασιλεὺς ἀνέμνησεν αὐτοὺς τὴν ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπορίαν καὶ πτωχείαν του, ὅτε ἠναγκάζετο νὰ πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν μετερχόμενος τὸν προγυμναστήν τῶν μαθηματικῶν. Κυρία E**

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ'

Τῆ ΚΥΡΙΑ Χ** — Εἰς ΜΕΔΙΟΛΑΝΑ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Ἰουνίου 1879.

Σοῦ γράφω καὶ σήμερον εἰς Μεδιόλανα, διότι, μὴ λαβοῦσα ἐπιστολὴν σου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, δὲν ἤξεύρω ποῦ ἀλλοῦ νὰ διευθύνω τὸ γράμμα μου. Εἶμαι τοῦλάχιστον βεβαία τοιοῦτοτρόπως, ὅτι ἡ ἐπιστολή μου θὰ σὲ πάρῃ τὸ κατόπιν, καὶ θὰ σὲ φθάσῃ ἐπὶ τέλους ὅπου εὕρισκῃσαι, χωρὶς νὰ πάθῃ ὅ,τι φοβοῦμαι ὅτι ἔπαθεν ἡ ἰδικὴ σου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον. Τί τὰ θέλεις ὅμως; ἤθελα πολὺ νὰ εἶχες ἤδη φθάσει εἰς τὴν λίμνην τοῦ Κόμου. Πρῶτον, διότι θὰ ἐπέγραφον μὲ ἀρχαιολογικὴν ὑπερφάνειαν τὴν ἐπιστολὴν μου: Εἰς *Λάριον Ἀλιμνην*, καὶ θὰ σοῦ ἐδείκνυον τοιοῦτοτρόπως σοφίαν γεωγραφικὴν, τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν θὰ ἐπερίμενες, διότι δὲν ὑποπτεύεις σὺ—ἡ ἄκακος καὶ ἐνθουσιώδης φύσις—ὅτι ἀρκεῖ τις νὰ φυλλομετρήσῃ ἐπ' ὀλίγα μόνον λεπτά τὸν πρῶτον τυχόντα ἐρυθρόφυλλον Ὀδηγόν, διὰ νὰ μάθῃ πῶς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὴν λίμνην, τῆς ὁποίας αἱ ὄχθαι θ' ἀκούουν ἐφέτος τὰ θαυμασικὰ